

BOG

SMÅ HISTORIER (/BOEGER/SMÅ- HISTORIER)

Af
**Peter Adolphsen (/forfattere/peter-
adolphsen)**
(2020)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/smaa-historier) for at anmelde

Facebook
([http://www.facebook.com/share.php?
u=http://litteratursiden.dk/boeger/smaa-
historier&title=Små historier](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/smaa-historier&title=Små%20historier))

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?
url=http://litteratursiden.dk/boeger/smaa-
historier&status=Små
historier+http://litteratursiden.dk/boeger/smaa-
historier](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/smaa-historier&status=Små%20historier+http://litteratursiden.dk/boeger/smaa-historier))

Peter Adolphsen har, som resultat af sin store respekt for kortprosaformen, brugt 20 år på at skrive på 3. bind af 'Små historier', og det kan mærkes. Teksterne er geniale.

ANMELDELSE

08 apr.20

(/users/elisabeth-grethe-gertz-olsen)

Af Elisabeth Grethe Gertz Olsen
(/users/elisabeth-grethe-gertz-olsen)

Redaktør

Peter Adolphsen har, som resultat af sin store respekt for kortprosaformen, brugt 20 år på at skrive på 3. bind af 'Små historier', og det kan mærkes. Teksterne er geniale.

Bogen består af 48 korte fiktionstekster - nogle ekstremt korte - helt ned til 7 linjer. Men på trods af den knappe form er teksterne meget indholdsmættede. Der er ikke en eneste overflødig sætning, og den komprimerede stil kræver derfor, at man sidder koncentreret med sin læsning.

Når først man sidder fordybet, bliver man til gengæld også revet med. Adolphsen skrivestil er noget for sig selv: Man kan flere steder blive forbløffet over, hvor kreativt han formår at bruge sproget - men også over fantasien, den groteske humor i nøgterne vendinger, den hyperrealistiske form og bizarre slutninger, der tager helt uventede drejninger.

Det er ikke til at lave en samlet betegnelse for fortællingerne, for de er særegne (og ret syrede) på forskelligartede måder. Samlingen begynder f.eks. med 'Trylleosten', som på eventyrlig vis starter med et "der var engang" og efterfølges af en skabelsesberetning, hvor guden nysrer kaskader ud i universet. Man kommer omkring Keld fra Vejle, en billedtekst til en brochure, et alfabet med sportsgrene, Ikea-dyr, en beretning fra jordens perspektiv og en beskrevet tegneseriestribe, der nærmest reflekterer flere af fortællingernes kompositioner – en kort historie med en morsom pointe.

Det er interessant, hvordan Adolphsen vender tingene på hovedet og viser sandheder gennem absurditet. Dette gør, at man kan genkende paradoksale og aktuelle tematikker med et smil. 'Myggelarvens sang' fremstår f.eks. som en parodi på, hvor centreret mennesket kan være, der kan tænke om sig selv, at *"Universet har fundet sit centrum"*. Som kontrast er der en klimatekst om, hvordan jorden accelererer og skaber geologisk hyperaktivitet, immigrantkrise og en betonmur bygges – det ligner noget, vi kender og bliver virkelighedsnært, men fjerner samtidig fokus fra at være enestående for vores tid og henkastes i en sidebemærkning: *"Alt i alt gik livet videre"*.

Bogen igennem sidder man som læser med et indtryk af, at der er noget, der ulmer under overfladen, som i teksten 'Samtaleterapi', hvor der om mødelederens vrangside står: *"Man kan høre hendes vinger knitre inde under den diskret nydelige striktrøje"*.